

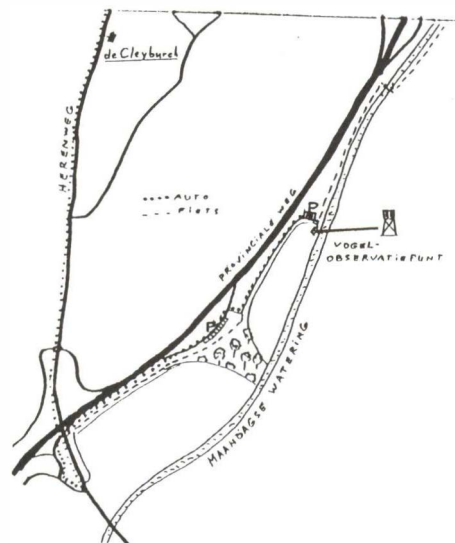
Vogeltoren bij Polder Hoogeweg

Jelle van Dijk

Sinds 26 oktober is dichtbij het vogelinformatiebord langs de Maandagse Watering een speciaal vogeluitkijkpunt ingericht. Na de aanval op Polder Hoogeweg vanuit de golfbaanlobby leek het ons goed de vogelkundige betekenis van deze polder nog eens te benadrukken door een positieve actie. Binnen het bestuur was al eerder gesproken over het oprichten van een vogeltoren langs de rand van Polder Hoogeweg, maar de golfbaanperikelen zorgden voor het laatste zetje om dit plan nu door te zetten.

De vogeltoren, want zo zullen we verder dit uitkijkpunt maar noemen, is te vinden op zo'n 50 meter van het vogelinformatiebord. Zoals bekend is deze plek zowel met de fiets als de auto uitstekend te bereiken. Vanaf de vogeltoren heeft men een prima uitzicht op het graslandgebied bij Kloosterschuur en met een sterke kijker of telescoop kan men vrijwel de gehele Polder Hoogeweg afzoeken. Bovendien zal men vanaf de toren de ontwikkelingen in het aan te leggen moeras langs de westoever van de watering goed kunnen volgen. In het voorjaar zal men vanaf dit punt zeker de volgende soorten goed kunnen observeren: Kievit, Grutto, Tureluur, Scholekster, Slobeend, Veldleeuwerik. Ook soorten als Lepelaar en Zomertaling kunnen worden verwacht. In het winterhalfjaar is dit de plek voor Smient, Wintertaling, Slobeend, Krakeend, Kievit, Goudplevier, Wulp, Watersnip, Grote Mantelmeeuw, Zilvermeeuw, Stormmeeuw en Aalscholver.

De vogeltoren werd gefinancierd uit eigen middelen. De gift die onlangs werd ontvangen van Noordwijk Lokaal ter gelegenheid van hun tienjarig jubileum werd ook voor dit doel bestemd. Belangrijker dan het geld is evenwel de arbeid die in dit stukje vakwerk gestoken werd. Dat dit vakwerk is, bleek al spoedig tijdens de eerste novemberstormen. Zelfs bij windkracht negen was nauwelijks een trilling te bespeuren! Dit degelijke bouwwerk werd ontworpen door Jan Jacobs, die samen met Jan Glasbergen ook al het timmer- en zaagwerk voor zijn rekening nam. Op de binnenplaats van huize Verkade aan de Douzastraat wer-

den de onderdelen pasklaar gemaakt, net groot genoeg om nog door de poort getransporteerd te kunnen worden. Hierna werd het hele zaakje door acht man op zaterdag 26 oktober in elkaar gezet. Een takel kwam hier niet aan te pas, puur met mankracht werd de klus geklaard.

Op zaterdag 9 november werd de vogeltoren door burgemeester J.W. van der Sluijs officieel geopend. De burgemeester memoreerde een voorval uit zijn schooltijd waardoor de belangstelling voor de natuur bij velen van zijn klasgenoten in de kiem gesmoord werd. Hij preees de manier waarop onze vereniging probeert de belangstelling voor de natuur te stimuleren. Hierna beklom de burgemeester de vogeltoren met de opdracht een paar juist neergestreden steltlopers te determineren. Door zijn grote kennis van bankbiljetten van f100 lukte het hem spoedig om met behulp van de opgestelde telescoop de door Jan Jacobs afgerichte watersnippen op naam te brengen. Hierna bestormden de leden van de jeugdclub de toren om deze determinatie te bevestigen. Na afloop werd nog gezellig nagepraat onder het genot van een kopje koffie in restaurant De Cleyburch.

Queesten op Terschelling

Koene Vegter

Mogen ongepaarde mannetjes wel queesten. Een moeilijke, maar voor veel vogelaars een brandende vraag. Tijdens het jaarlijkse waddenweekeinde - dit keer op Terschelling in de Wierschuur van 27 tot 29 september 1996 - gaat een selecte groep natuurvorsers op nader onderzoek uit. Hieronder een verslag van wat zij zoal meemaken en waarnemen. Een enkeling die dit thema blijkbaar te ver gaat was op voorhand naar Istanbul gevluht. Dat

dit niet mocht baten zal verderop blijken.

Zoals bij alle spannende gebeurtenissen is er sprake van een proloog en deze speelde zich een dag voor vertrek naar T. in het duingebied ten noorden van Noordwijk af. Pogend mijn loopvermogen op peil te houden, ontmoet ik daar achtereenvolgens excursie-coördinator Rien Sluys en verenigingsvoorzitter Jelle van Dijk, blijkbaar bezig te schaven aan hun vogelherkenning, wat -naar mij later op de bootreis blijkt- nodig is geworden door een aantal